

Klaus Rothstein

Weekendavisen

Hvor og hvor længe har du arbejdet som teateranmelder?

Weekendavisen, sådan cirka to år. Jeg har arbejdet mange år som litteraturkritiker og bl.a. anmeldt Jakob Ejersbos romaner fra Afrika. Da Teater Nordkraft i Ålborg dramatiserede 'Eksil' besluttede jeg at tage derop og anmelde det. Bagefter fik jeg en mail fra skuespillerne, der takkede for min anmeldelse, som de fandt interessant. Det forbløffede mig på den gode måde, og jeg har anmeldt teater lige siden.

Hvordan ser du på teateranmeldelsens funktion? Er den primært forbrugervejledning henvendt til læsernel/publikum? Primært dialogpartner for kunstnerne og teatrenes ledelse og/eller primært en kulturpolitisk stemme i det offentlige rum?

Teateranmeldelsen i dagspressen (herunder Weekendavisen) er et personligt, kritisk, subjektivt og velargumenteret stykke kulturjournalistik, der skrives for avisens læsere. Jeg vil ikke kalde det forbrugervejledning, men teaterinteresserede læsere er mere end velkomne til at bruge kritikken som pejlemærke.

Har vi for meget teateranmeldelse og for lidt teaterkritik her i landet? For nu at sondre mellem de to genrer, som Tom Kristensen bl.a. gør.

Åh, det er en gammel strid om profetens skæg! Og man diskuterer det samme i litteraturens verden. Det lyder måske også finere at være 'kritiker' end at være 'anmelder'. Men kald det hvad du vil. Uanset hvad er opgaven stadig at tage stilling til et stykke æstetik – og gøre det i en skriftlig form, der har højt niveau i sprog og argumentation.

Hvad har været de vigtigste forandringer i vilkårene for dit arbejde i din tid som teateranmelder? Hvordan vurderer du dem?

Jeg har ikke været udsat for forandringer. Jeg skriver for en generøs avis, der lader mig og mine kolleger disponere og fordele forestillinger selv. Og teatrene landet over er særdeles nemme at arbejde sammen med om det praktiske.

Hvad ser du som de væsentligste forandringer i selve teaterkunsten i den periode, du har arbejdet som anmelder?

Jeg har kun anmeldt i to år og har ikke noteret mig væsentlige forandringer i teaterkunsten i den periode. Det skulle da lige være, at det stedsspecifikke og publikumsinvolverende fylder mere og mere.

Har disse forandringer betydet noget for din rolle som anmelder?

Nej.

Kræver nye former nye vurderingskriterier? Vil du kommentere følgende citat af Florian Malzacher i Theater Heute 2006: "hvilke etiske principper gælder i det hele taget for kunst? Hvad beskriver man, når der ikke er noget plot, nogen dialog eller nogen skuespillerpræstation at forholde sig til? Og hvor meget kan man stole på sin hukommelse?"

Ja, nye former kræver nye vurderingskriterier. Min tilgang til teaterkritikken er ikke-akademisk og ikke-teaterfaglig. Jeg forsøger derfor at være åben og fordomsfri (jeg er ellers en ret fordomsfuld person) og gør mit yderste for at fatte, hvad det er forestillingen gerne vil have mig til at forstå. Min opgave er

Klaus Rothstein, Weekendavisen. Foto: Tiderne Skifter

så igen at få læseren til at forstå, hvad jeg har oplevet.

Hvad er i dine øjne det væsentligste i en teateranmeldelse?

Det væsentlige i en teateranmeldelse er – anmelderen. Ja, undskyld, det lyder selvhøjtidligt, men jeg mener, at al god ikke-akademisk, ikke-teoretisk kunstkritik skal være prægnante læsestykker i sig selv. Du skal derfor bestræbe dig på, at blive læst pga. din byline. Derudover er det væsentligt at genskabe forestillingen i få ord og afsige en velargumenteret værdidom over dramatikken, scenografien og skuespilpræstationerne. Jeg synes, at scenografiens (og oversættelsernes) betydning ofte er overset i anmelderiet. Hvis der er plads, kan man med fordel fyre en kulturpolitisk kommentar eller en kvalificeret digression af.

Hvordan ser du og hvordan ønsker du dig teateranmeldelsens fremtidige rolle?

Teateranmeldelsen vil forhåbentlig ikke miste terræn i de gode aviser. Men det er op til kritikerne at skrive den så godt, at den hele tiden er relevant for læserne. Jeg ser gerne, at der skrues op for den velargumenterede subjektivitet. I det hele taget vil jeg mene, at al god kritik skal stræbe efter beslutsomhed og tydelighed i værdidommen.

Hvad er efter din mening mangelvarer i dansk teater netop nu?

Velskrevet, litterær dramatik med samfundsengagement. Unge, nye Ibsen, hvor er du?

Hvor ser du udviklingsmuligheder?

Jeg ser gerne mere dramatik med handling og godt plot, som – det er mit indtryk – har været opfattet som lidt ufint i mange år (sådan er det også i visse litterære miljøer). Hvem genopfinder det litterære skuespil a la Kjeld Abell og H.C. Branner?